

Ogłoszenia parafialne

- Dzisiaj rozpoczynamy 59 Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu pod hasłem „Polska silna wiarą i trzeźwością”. Zachęcamy do indywidualnej i wspólnotowej modlitwy w tej ważnej intencji oraz do podejmowania na czas Wielkiego Postu trzeźwościowych i abstynenckich zobowiązań, które będą pięknym świadectwem naszej wiary.
- W tym tygodniu, który przed nami, rozpoczynamy okres Wielkiego Postu. 18 lutego przeżywać będziemy Środę Popielcową. Msze św. odprawimy w tym dniu o godz. 6.30, 7.30, 9.00, 17.00, 18.00 i 20.00. Przypominamy, iż w środę obowiązuje post ścisły, który polega na wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych i spożyciu jednego posiłku do syta w ciągu dnia. Pozostałe posiłki muszą zostać ograniczone co do ilości. Post ten obowiązuje wszystkich pomiędzy 18 a 60 rokiem życia.
- W piątki zapraszamy na nabożeństwo drogi krzyżowej:
 - dzieci o godz. 17.00
 - dorośli rano po mszy św. o godz. 7.30 lub wieczorem po mszy św. o godz. 18.00
 - młodzież, późno wracających z pracy oraz wszystkich szukających wyciszenia i refleksji zapraszamy o godz. 20.00.
- Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym odprawiać będziemy w każdą niedzielę wielkiego postu o godz. 17.00.
- Rekolekcje wielkopostne w naszej parafii rozpoczną się:
 - dla dzieci – w IV niedzielę Wielkiego Postu -15 marca
 - dla młodzieży, studentów i dorosłych – w V niedzielę Wielkiego Postu – 22 marca
- W najbliższy weekend w naszych salkach plebanijnych odbędą się rekolekcje „Kurs Nowe Życie” prowadzone przez członków Wspólnoty Jezusowa Łódź oraz Gdańską Szkołę Nowej Ewangelizacji. Polecamy to duchowe wydarzenia w naszych modlitwach.
- Zespół Dobre Słowo zaprasza osoby, które lubią śpiewać, grają na jakimś instrumencie i szukają swojego miejsca we Wspólnocie, na otwartą próbę połączonej z integracją, która odbędzie się w sobotę 28 lutego. Szczegóły można znaleźć na plakacie w przedsionku kościoła.

Kto pyta, nie błądzi

Środa Popielcowa i Wielki Post

Środa Popielcowa rozpoczyna Wielki Post, czyli czterdziestodniowy czas modlitwy, pokuty i przygotowania do Świąt Paschalnych. W pierwszych wiekach chrześcijaństwa nie istniał jeszcze jednolity Wielki Post. Jedni pościli tylko dzień lub dwa przed Wielkanocą, inni, czterdzieści godzin. Już w II wieku pisał o tym męczennik św. Ireneusz z Lyonu, podkreślając, że te różnice sięgały czasów apostołskich.

Dopiero w IV wieku zaczęto powszechniej praktykować 40 dni pokuty, nawiązując do postu Jezusa na pustyni. Św. Atanazy Wielki zachęcał wiernych do przeżywania pełnej „czterdziestnicy”, a św. Cyryl Jerozolimski widział w tym czasie szczególną drogę przygotowania katechumenów do chrztu w Wigilię Paschalną. W Rzymie, na przełomie VI i VII wieku, za pontyfikatu św. Grzegorza Wielkiego, ustalono, że Wielki Post będzie rozpoczynał się w środę. Papież pragnął, aby, z wyłączeniem niedziel, które zawsze są pamiątką Zmartwychwstania, zachować dokładnie czterdzieści dni pokuty. Początkowo popiół otrzymywali jedynie publiczni pokutnicy, m.in. za apostazję, zabójstwo czy cudzołóstwo. Po obrzędzie posypania głów popiołem objął wszystkich wiernych z kościoła do przedsionka, na wzór Adama i Ewy wypędzonych z raju i przez cały Wielki Post nosili pokutne szaty. Od XI wieku, z inicjatywy papieża Urbana II, zwyczaj posypywania głów popiołem objął wszystkich wiernych. Wtedy też ustalono, że popiół przygotowuje się ze spalonych palm z poprzedniej Niedzieli Palmowej, jako znak przejścia od triumfu do męki Chrystusa.

W średniowieczu post był znacznie surowszy niż dziś. W niektórych krajach, także w Polsce, okres pokuty trwał nawet około 70 dni. Źródła wspominają, że za łamanie postu stosowano bardzo ostre kary, w czasach Bolesława Chrobrego zdarzało się nawet wyłamywanie zębów tym, którzy jedli mięso. Przez kilka tygodni przed Popielcem nie śpiewano „Alleluja”, nie grano na instrumentach, a kapłani zakładali fioletowe szaty. Dziś post ścisły obowiązuje katolików jedynie w Środę Popielcową i Wielki Piątek. Sens Wielkiego Postu pozostaje jednak niezmienny: to droga nawrócenia, przypomnienie o kruchości ludzkiego życia i zaproszenie do głębszego przeżycia tajemnicy Paschy.

xmc

Biuletyn liturgiczny parafii św. Brata Alberta w Gdańsku, przygotowywany przez Duszpasterstwo Młodzieży *Lux Cordis*. Drobna ofiara złożona młodym stojącym przed kościołem pomoże w pokryciu kosztów druku i wspomże działalność wspólnoty. Redaguje zespół w składzie: ks. Grzegorz Stolczyk, ks. Michał Czyż, ks. Maciej Świógóń, Daria Potocka, Ola Pszczółkowska, Michał Milczewski, Sebastian Mróz, Weronika Żbikowska, Marta Bychowska, Michał Krogulec, Julia Piotrowska, Katarzyna Starosta, Prace zespołu koordynuje: ks. Michał Czyż.

Nasz biuletyn dostępny jest również w wersji elektronicznej na stronie parafii.
Numer konta: 41 1240 1242 1111 0000 1588 4080 - biuletyn

ŹRÓDŁO I SZCZYT

BIULETYN LITURGICZNY PARAFII ŚW. BRATA ALBERTA W GDAŃSKU

10-LECIE BIULETYNU

Nr 21 (408) /2026 15 lutego 2026 r.

VI Niedziela Zwykła

Młodzi o Ewangelii

Jezus w dzisiejszej Ewangelii omawia z uczniami poszczególne przykazania. Bardzo zaskakuje mnie głębia, jaka z nich wypływa, oraz to, jak bardzo wskazują one na postawę serca, a nie jedynie same wymienione uczynki, rozumiane znacznie szerzej, niż mogłoby się wydawać przez zbyt ich bezpośrednie odczytanie. Jest to również dość trudne pouczenie. Czasami pokusą jest uznać: „Nikogo nie zabiłem, ani nie cudzołożyłem, więc jest okej”. Jezus mówi mi dziś, że „zabić” można drugiego człowieka nawet w swoim sercu, przez gniewną postawę, i to już łamię dane przykazanie. Nie ukrywam, że rzadko tak o tym myślę - czasem łatwiej jest po prostu uznać kogoś za winnego, ocenić, obgadać, zignorować lub skrytykować - zwłaszcza, gdy czuję, że to ja mam rację lub to ja czuję się poszkodowany. Jednak nie odbieram słów Jezusa wyłącznie jako sztywnej listy reguł. Przede wszystkim widzę w nich zachętę do głębszej refleksji nad swoją wiarą, postępowaniem i nad swoim życiem - skoro jest to dla mnie za trudne, to czy nie potrzebuję Jego pomocy? Znajduję tutaj zaproszenie do otworzenia się na Bożą miłość oraz na relację z Bogiem, która odmienia serce i pozwala mi miłować innych ludzi na Jego podobieństwo.

mm

WSPÓLNY MIANOWNIK

Wielkie Boże TAK

I czytanie: We fragmencie z Mądrości Syracha słyszymy o swoistym pojedynku pomiędzy ludzką wolnością a Bożą mądrością. Wielka mądrość Pana, który jest władzą potężną, zestawiona jest ze słowami: „jeśli zechcesz”. Słowo „chcieć” (gr. thelein) podkreśla decyzję człowieka na temat życia i śmierci. Człowiek wybiera, ale musi liczyć się z konsekwencjami swoich wyborów.

Psalm: Psalmista wychwala Boże Prawo jako szczyt mądrości i drogę do szczęśliwego życia. Usłyszany fragment jest opisem spotkania wolności człowieka z Prawem Pańskim.

II czytanie: Jest to fragment traktatu św. Pawła o mądrości Bożej, której przeciwstawiona jest mądrość ludzka. To odpowiedź Apostoła na problem, który dostrzegł w założonej przez siebie wspólnotie w Koryncie: podziały.

Ewangelia: Tuż po Błogosławieństwach (usłyszanych 2 tygodnie temu), zaraz po nazwaniu swoich uczniów światłem świata i solą ziemi (zeszły tydzień), Jezus zwraca się do nich, mówiąc o właściwym rozumieniu przykazań i Jego misji: „Nie sądźcie, że przyszedłem znieść Prawo [...]. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić”. To główna myśl dzisiejszej Ewangelii, zilustrowana na przykładzie trzech przykazań z Dekalogu: piątego (nie zabijaj), szóstego (nie cudzołóż) i ósmego (nie mów fałszywego świadectwa). Warto zwrócić uwagę na metodę obrony zapisów Prawa, którą Jezus stosuje. To tak zwane „budowanie ogrodzenia wokół Prawa”, czyli otoczenie ważnego przykazania innymi, mniejszymi, które mają nas powstrzymać od popełnienia grzechu np. aby nie dopuścić do podniesienia ręki na brata, dbamy o to, aby w naszym sercu nie zrodził się gniew.

xmś

PIERWSZE CZYTANIE

Syr 15, 15-20

Wymagająca wolność człowieka

Czytanie z Mądrości Syracha

Jeżeli zechcesz, zachowasz przykazania, a dochowanie wierności zależy od Jego upodobania. Położył przed tobą ogień i wodę, po co zechcesz, wyciągniesz rękę. Przed ludźmi życie i śmierć, co ci się spodoba, to będzie ci dane. Ponieważ wielka jest mądrość Pana, ma ogromną władzę i widzi wszystko. Oczy Jego patrzą na tych, co się Go boją – On sam poznaje każdy czyn człowieka. Nikomu On nie przykazał być bezbożnym i nikomu nie zezwolił grzeszyć.

Oto Słowo Boże.**PSALM RESPNSORYJNY**

Ps 119 (118), 1-2. 4-5. 17-18. 33-34 (R.: por. 1)

Błogosławieni słuchający Pana.

Błogosławieni, których droga nieskalana, *
którzy postępują zgodnie z Prawem Pańskim.

Błogosławieni, którzy zachowują Jego napomnienia *
i szukają Go całym sercem.

Błogosławieni słuchający Pana.

Ty po to dałeś swoje przykazania, *
aby przestrzegano ich pilnie.

Oby niezawodnie zmierzały moje drogi *
ku przestrzeganiu Twych ustaw.

Błogosławieni słuchający Pana.

Czyń dobrze swemu słudze, Panie, *
aby żył i przestrzegał słów Twoich.

Otwórz moje oczy, *
abym podziwiał Twoje Prawo.

Błogosławieni słuchający Pana.

Naucz mnie, Panie, drogi Twoich ustaw, *
bym ich przestrzegał do końca.

Ucz mnie, bym przestrzegał Twego Prawa *
i zachowywał je całym sercem.

Błogosławieni słuchający Pana.**DRUGIE CZYTANIE**

1 Kor 2, 6-10

Prawdziwa mądrość

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia: Głosimy mądrość między doskonałymi, ale nie mądrość tego świata ani władców tego świata, zresztą przemijających. Lecz głosimy tajemnicę mądrości Bożej, którą Bóg przed wiekami przeznaczył ku chwale naszej, tę, której nie pojął żaden z władców tego świata; gdyby ją bowiem pojęli, nie ukrzyżowaliby Pana chwały; lecz właśnie nauczamy, jak zostało napisane: «Ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują». Nam zaś objawił to Bóg przez Ducha. Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego.

Oto Słowo Boże.**ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ**

Por. Mt 11, 25

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Wystawiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi,
że tajemnice królestwa objawiłeś prostaczkom.

Alleluja, Alleluja, Alleluja**CZY WIESZ, ŻE...?**

Czy wiesz, że...

Słowo „Raka”, które pojawia się w dzisiejszej Ewangelii, w dosłownym tłumaczeniu oznacza „pustą głowę”? Jest ono pochodzenia aramejskiego (reqa / rēqā). Oznacza „pusty”, „wydrążony”, „próżny” i ma charakter obelżywy - za jego użycie należało odpowiadać przed Wysoką Radą, ponieważ było traktowane jako grzech gniewu i zniewagi wobec bliźniego. Słowo to zostało w Ewangelii pozostawione w niezmienionej, aramejskiej formie, gdyż nadal było zrozumiałe dla ówczesnych słuchaczy i podkreślało siłę zniewagi. Gdybyśmy próbowali oddać jego sens w współczesnym języku, mogłoby to być określenie kogoś na przykład „dzbanem”, czyli kimś pustym i wydrążonym jak przedmiot.

sm

EWANGELIA

Mt 5, 17-37

Wymaganie Nowego Przymierza

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Nie sądźcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić. Zaprawdę bowiem, powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, ani jedna jota, ani jedna kreska nie zmieni się w Prawie, aż się wszystko spełni. Ktokolwiek więc zniósłby jedno z tych przykazań, choćby najmniejszych i uczyłby tak ludzi, ten będzie najmniejszy w królestwie niebieskim. A kto je wypełnia i uczy wypełniać, ten będzie wielki w królestwie niebieskim. Bo powiadam wam: Jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa niż uczonych w Piśmie i faryzeuszów, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. Słyszeliście, że powiedziano przodkom: „Nie zabijaj”; a kto by się dopuścił zabójstwa, podlega sądowi. A Ja wam powiadam: Każdy, kto się gniewa na swego brata, podlega sądowi. A kto by rzekł swemu bratu: „Raka”, podlega Wysokiej Radzie. A kto by mu rzekł: „Bezbożniku”, podlega karze piekła ognistego. Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam sobie przypomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, zostaw tam dar swój przed ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim. Potem przyjdź i dar swój ofiaruj. Pogódź się ze swoim przeciwnikiem szybko, dopóki jesteś z nim w drodze, by cię przeciwnik nie wydał sędziemu, a sędzia dozorczy i aby nie wtrącono cię do więzienia. Zaprawdę, powiadam ci: Nie wyjdiesz stamtąd, dopóki nie zwrócisz ostatniego grosza. Słyszeliście, że powiedziano: „Nie cudzołóż”. A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa. Jeśli więc prawe twoje oko jest ci powodem do grzechu, wywuj je i odrzuć od siebie. Lepiej bowiem jest dla ciebie, gdy zginie jeden z twoich członków niż żeby całe twoje ciało miało być wrzucone do piekła. I jeśli prawa twoja ręka jest ci powodem do grzechu, odetnij ją i odrzuć od siebie. Lepiej bowiem jest dla ciebie, gdy zginie jeden z twoich członków niż żeby całe twoje ciało miało iść do piekła. Powiedziano też: „Jeśli ktoś chce oddalić swoją żonę, niech jej da list rozwodowy”. A Ja wam powiadam: Każdy, kto oddala swoją żonę – poza wypadkiem nierządu – naraża ją na cudzołóstwo; a kto by oddaloną wziął za żonę, dopuszcza się cudzołóstwa. Słyszeliście również, że powiedziano przodkom: „Nie będziesz fałszywie przysięgał, lecz dotrzymasz Panu swej przysięgi”. A Ja wam powiadam: Wcale nie przysięgajcie – ani na niebo, bo jest tronem Boga; ani na ziemię, bo jest podnóżkiem stóp Jego; ani na Jerozolimę, bo jest miastem wielkiego Króla. Ani na swoją głowę nie przysięgaj, bo nawet jednego włosa nie możesz uczynić białym albo czarnym. Niech wasza mowa będzie: Tak, tak; nie, nie. A co nadto jest, od Złego pochodzi».

Oto Słowo Pańskie.**Z życia Lux Cordis**

Amen: Podczas poniedziałkowego spotkania wysłuchaliśmy konferencji księdza Wiktora o Mojżeszu. Skupiliśmy się na szczegółach i ciekawostkach dotyczących tej postaci biblijnej oraz na żydowskich komentarzach do Tory, które wyjaśniły nam wiele intrygujących kwestii. Po konferencji udaliśmy się do kaplicy na Adorację Najświętszego Sakramentu.

DA: W niedzielę, po Mszy Świętej, trwaliśmy na uwielbieniu Pana w Najświętszym Sakramencie poprzez modlitwę, rozmowy i wspólny śpiew. Z kolei w wtorek, po Mszy w intencji osób poszukujących współmałżonka oraz o rozeznaniu powołania, spotkaliśmy się na Lectio Divina. Tym razem rozważaliśmy fragment Ewangelii przeznaczony na Środę Popielcową. Ks. Maciej wprowadził nas w egzegezę tekstu, a następnie w małych grupach dzieliliśmy się tym, co szczególnie nas poruszyło.

WM: W miniony wtorek podczas spotkania odbyła się comiesięczna Msza Święta w intencji lutowych solenizantów w kaplicy u Sióstr Betanek. Po Mszy wróciliśmy do salki, gdzie złożyliśmy życzenia osobom obchodzącym urodziny oraz wspólnie zaśpiewaliśmy „Sto lat”. Poruszone zostały również sprawy organizacyjne i plany na najbliższe tygodnie. Na koniec spotkania wspólnymi siłami zabraliśmy się za sprzątnięcie salki.

WMM: Podczas pierwszej części naszego spotkania postawiliśmy na integrację. Wspólnie spędzaliśmy czas częstując się ciastkami i popijając gorącą herbatę. Opowiadaliśmy sobie nawzajem historie z naszych wyjazdów podczas ferii zimowych. Następnie, o 20:00, udaliśmy się do kościoła, by uczestniczyć w pierwszopiątkowej Mszy Świętej. Po spotkaniu pożegnaliśmy się i rozeszliśmy do domów.

wż, mb, mk, jp

